

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΠΑΤΡΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΚΤΙΡΙΩΝ

Πτυχιακή Εργασία

**Θέμα: Επεμβάσεις στο κτίριο παλαιού Νοσοκομείου
Πάτρας για επανάχρηση σαν κεντρική βιβλιοθήκη**

Σαρκίς Ντεοκμετζιάν

Επιβλέπων: κ.Σπύρος Μαρτίνης

ΠΑΤΡΑ 2012

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	ii
ΙΣΤΟΡΙΚΑ.....	1
ΚΤΗΡΙΟΛΟΓΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ.....	3
ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ- ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ.....	5
ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ.....	14
ΠΡΟΤΑΣΗ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗΣ.....	16
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	29

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

- Το Παλαιό Δημοτικό Νοσοκομείο Πάτρας ή Κτίριο Hansen είναι νεοκλασικό κτίριο του Δανού αρχιτέκτονα CH. E. Hansen.
- Χρονολογείται από το 1857
- Λειτούργησε σαν νοσοκομείο από το 1872 έως το 1973 και λειτουργεί σήμερα ως Εικαστικό Εργαστήριο του Δήμου της Πάτρας.
- Αποτελεί το τρίτο παλαιότερο νοσοκομείο της Ελλάδας μετά του Ναυπλίου και της Αθήνας
- Βρίσκεται στην Άνω Πόλη της Πάτρας κάτω από το φρούριο μεταξύ των οδών Κορύλλου, Παπαδιαμαντοπούλου και Παναγούλη
- Η κεντρική είσοδος είναι από την πλατεία Κορύλλου.
- Η προσέγγιση του κτηρίου γίνεται οδικώς από τις οδούς Παναχαΐδος Αθηνάς, Παλαιών Πατρών Γερμανού και από τα σκαλιά της Αγ.Νικολάου.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

Ο Chev Appert, το 1855 μας πληροφορεί ότι «Αι Πάτραι δεν έχουν ακόμη εν μικρόν νοσοκομείον δια τους ασθενείς των» και ότι ως τότε είχαν συγκεντρωθεί απ' τον Δήμο και τις εισφορές των Πατρινών, 40.000δρχ προκειμένου να οικοδομηθεί το Νοσοκομείο. Τον Οκτώβριο του 1857 είναι που η Πάτρα επιτέλους υποδέχεται με ενθουσιασμό τον Όθωνα και την Αμαλία. Η υποδοχή των βασιλέων, ο στολισμός της πόλης και η δεξίωση που παρατέθηκε από τον Δήμαρχο Μπενιζέλο Ρούφο στοίχισαν περίπου όσα χρήματα είχαν επί τόσα χρόνια συγκεντρωθεί από τις δωρεές των φιλόνητων, δηλαδή πάνω από τα 40.000 δρχ. Το πρωί της 15^{ης} Οκτωβρίου 1857 ο Όθων έθεσε το θεμέλιο λίθο του Δημοτικού Νοσοκομείου στον χώρο που επιλέχθηκε, νότια του φρουρίου. Από εκεί ξεκίνησε η τάφος (φόσσα) του φρουρίου η οποία εκείνα τα χρόνια επιχωματώθηκε ως άχρηστη. Η εφημερίδα «Αιών» της 24/10/57 γράφει: «Η τελετή υπήρξε επίσημος. Ο Βασιλευς θέτων τον θεμέλιον λίθον εξεφώνισε λογίδριον το οποίον έλαβε άδεια να επαναλάβει εις το πλήθος ο αρχιρευς. Ωμίλησε κατόπιν εν ονόματι του αδελφάτου ο Ιατρός Ι. Γιαννόπουλος».

Οι εργασίες άρχισαν αμέσως σε οικόπεδο 3.650 m² όπου σκάφθηκαν τα θεμέλια και έγιναν τα υπόγεια. Η οικοδομή προχώρησε ως 2 μέτρα πάνω από την επιφάνεια και τέθηκαν οι βάσεις του πρώτου πατώματος βάσει σχεδίου του Δανού αρχιτέκτονα Hansen. Γύρω απ' την οικοδομή υπήρχε άφθονο υλικό το οποίο μαζί με την αξία της οικοδομής κόστισε περίπου 35.000 δρχ. Δυστυχώς η εργασία διακόπηκε, το οικοδομικό υλικό αρπάχθηκε και ο χώρος κατέστη κόπρων.

Κατά το 1870 ξεκίνησε πάλι η οικοδομή και περί τα τέλη του 1871 δημαρχούντος Γ.Μ. Ρούφου ετελείωσε. Το νοσοκομείο έχει χτιστεί γύρω από τον ευρύχωρο κήπο. Το οικοδόμημα είναι υπήνεμον καθόσον Β' αυτού υψούνται το φρούριο και ο λόφος του δασυλλίου της Βασιλισσής Σοφίας. Υγρασία ελλείπει καθόσον το έδαφος είναι ξηρότατον. Η εξ όλων των πλευρών άπλετος του ηλιακου φωτός επίδρασης και καθ' ολην την ημέραν εξασφαλίζει κατά μεν τον χειμώνα φυσικήν τρόπο τινα θέρμανσιν του οικήματος, κατά δε το θέρος οι τοπικοί άνεμοι και εν γένει η εαρινη αύρα καθιστούν τούτο δροσερόν.

Κατασκευάστηκε μόνο ο πρώτος όροφος ενώ το σχέδιο του Hansen περιελάμβανε δύο ορόφους. Η πρόσοψη έγινε ολόκληρη ενώ η ανατολική και δυτική όψη κατασκευάστηκαν κατά το ήμισυ. Η δαπάνη που καλύφθηκε απ' τον Δήμο και τα κληροδοτήματα των δημοτών ήταν περίπου 90.000 δρχ. μη υπολογιζόμενης της δαπάνης των θεμελίων. Η επίπλωση και ο ματισμός για τις 44 κλίνες που περιελάμβανε το Νοσοκομείο σ' αυτή του την φάση στοίχισαν άλλες 12.000 δρχ. ώστε συνολικά το κόστος ανέγερσης του Νοσοκομείου ανήλθε στις 137.000δρχ.

Το Νοσοκομείο της Πάτρας συσταθέν ως ίδρυμα το 1866 (ένα από τα αρχαιότερα νεοελληνικά νοσοκομεία, τρίτο κατά σειρά ίδρυσης και λειτουργίας μετά τα Νοσοκομεία Ναυπλίου και Αθηνών) λειτούργησε προ της αποπεράτωσης του κτιρίου, σε κάποιο μισθωμένο σπίτι που μάλιστα βρισκόταν σε άθλια κατάσταση και το οποίο αφιλοκερδώς είχε προσφερθεί να παρέχει τις υπηρεσίες του ο ιατρός Όθων Βαχατώρης.

Την 1/1/1872 το Νοσοκομείο αρχίζει επιτέλους να λειτουργεί επισήμως στο νέο του κτίριο, με την επωνυμία «Δημοτικόν Νοσοκομείον Πατρών ο Άγιος Ανδρέας» γιατί βέβαια ο Όθων είχε εκθρονιστεί από το 1862 και πλέον δεν είχε νόημα η επωνυμία «Νοσοκομείο Όθωνος».

Την ίδια χρονιά εγκαινιάζεται στην πλατεία Βασιλέως Γεωργίου Α΄ το δημοτικό Θέατρο «ο Απόλλων» και μόλις 2 χρόνια αργότερα τα πολυτελής κατασκευής σιντριβάνια που έως σήμερα στολίζουν την Πάτρα, θα τοποθετηθούν στην ίδια πλατεία. Η Πάτρα μεγαλώνει, ακμάζει, επαίρεται και όπως συνήθως συμβαίνει η αστική τάξη μέσα στην ικανοποίηση της ματαιοδοξίας της γίνεται φιλική, επιεικής και φιλάνθρωπος.

ΚΤΗΡΙΟΛΟΓΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

1857	Θεμελίωση του Νοσοκομείου από τον Όθωνα σε οικόπεδο 3650 τμ. νότια του φρουρίου.
1872	Αποπεράτωση του πρώτου τμήματος (Πρόσοψη του 1ου ορόφου και το ήμισυ των 2 πτερύγων) και έναρξη λειτουργίας του Νοσοκομείου, δημαρχούντος του Γ. Ρούφου.
1887	Δωρεά Παπαγιάννη. Προέκταση των 2 πτερύγων κατά μια μεγάλη αίθουσα σε κάθε πτέρυγα (δυνάμειως 14 κλινών έκαστη).
1895	Ίδρυση «Συφιλιδικού Τμήματος» το οποίο προς το παρόν λειτουργεί ως παράρτημα του Χειρουργικού.
1897	Βασιλικέ Δωρεές: -Αίθουσες χειρουργείου (άσηπτου) -Κλίβανος Geneste- Hercher et Cia και το κτίριο για την στέγαση του - Αίθουσα Φαρμακείου
1899	Υδροδότηση όλων των διαμερισμάτων του νοσοκομείου και κατεδάφιση των χαμοοικισμών που το περιέβαλλαν.
1904	Ο Χρ. Κορύλλος αναλαμβάνει την Δ/ση ανακαίνιση, Ελαιοχρωματισμός του νοσοκομείου, καθαρισμός και εξοπλισμός θαλάμου και φαρμακείου. Επιμέλεια και δενδροφύτευση του κήπου.
1905	<ul style="list-style-type: none"> • Αρχίζει να λειτουργεί το «Θεραπευτήριο Αφροδισίων Παθών» σε ιδιαίτερο κτίριο (σχέδια Γ. Λυκούδη). Θεωρείται δορυφόρο τμήμα του Νοσοκομείου και τελεί υπό την επίβλεψη της διεύθυνσης. • Εγκαθίστανται λουτρά και θερμοσίφωνα νέου τύπου ενώ γίνεται διασκευή και ανακαίνιση των αποχωρητηρίων. • Εγκατάσταση φωτισμού κτιρίου.
1906	Ιδρύεται οδοντιατρικό τμήμα με δ/νη τον Ι. Ζαβιτσάνο.
1908	Εγκαινιάζονται 4 νέες αίθουσες δύο από τις οποίες χρηματοδοτήθηκαν από τους αδελφούς Κορυλλούς.
1909	Ιδρύεται Μικροβιολογικό εργαστήριο με δ/νη τον Κ. Γαζετόπουλο.
1911-12	<ul style="list-style-type: none"> • Ανασκάφεται το υπόγειο, αποχρωματίζεται και μετατρέπεται σε ισόγειο που στο εξής στεγάζει το φαρμακείο, εξ. ιατρεία, το μαγειρίο και αποθήκες. • Δαπάνη Γ. Δανλικά οικοδομείται νέα αίθουσα σε συνέχεια της παλαιάς χειρουργικής (Παπαγιάννη) καθώς και άλλες 2 αίθουσες δαπάνη του Δήμου ούτως ώστε ενώθηκε η ανατολική πλευρά με το παλιό κτίριο του νοσοκομείου. • Στη δυτική πτέρυγα, δαπάνη Χρ. Κορύλλου οικοδομείται κτίριο όπου στο εξής στεγάζεται το μικροβιολογικό εργαστήριο.
1913	Ναός Αγ. Χαράλάμπους δαπάνη Χ. Βλαχουτσικου
1923	Ιδρύεται το «Τρεμπέλιο Θεραπευτήριο Φυματιώντων» που στεγάζεται σε ιδιαίτερο δορυφόρο οίκημα Β' του Νοσοκομείου. Δαπάνη Π. Τρεμπέλα.
1924	Δωρεά Ι. Γιαννόπουλου. Σύγχρονος ακτινολογικός εξοπλισμός εγκατάσταση Ακτινολογικού εργαστηρίου με

	δ/ντη τον Γ. Παλλη.
1931	Εγκατάσταση Κεντρικής Θερμάνσεως στο Νοσοκομείο και ίδρυση της σχολής νοσοκόμων (2ετους φοιτήσεως)
1934	Ιδρύεται μαιευτικό τμήμα που εγκαθίστανται στο κτίριο του θεραπευτηρίου Αφροδισίων Παθών το οποίο το 1922 έπαψε να λειτουργεί. Δυναμικό 22 κλινών, Δ/ντης Κ. Γιαννούλης.
1946	Εργασίες ανασυγκρότησης και επισκευών του Νοσοκομείου. Λειτουργούν 186 κλίνες.
1959	Το νοσοκομείο περνά στην δικαιοδοσία του Υπουργείου Κοιν. Προνοίας. Μετονομάζεται σε Γ.Κ.Ν.Π. «ο Άγιος Ανδρέας» και στο εξής διοικείται από 7μελές Διοικητικό Συμβούλιο. Το κτίριο επισκευάζεται. Στα εξωτερικά ιατρεία δημιουργείται τμήμα Νευρολογικό, ενώ οργανώνεται και η Αιμοδοσία.
1973	Το Νοσοκομείο μεταφέρεται σε νέο κτιριακό συγκρότημα όπου και σήμερα λειτουργεί, ενώ το παλαιό νεοκλασικό κτίριο αφήνεται εγκαταλελειμμένο να γκρεμίζεται.
1987	Ο Δήμος με συνδρομή της ΕΟΚ αναλαμβάνει την αναπαλαίωση του κτιρίου και την στέγαση σε αυτό του Πολιτιστικού Κέντρου του Δήμου.
1989	Ο Αθ. Διαμαντόπουλος αναλαμβάνει την ευθύνη της οργάνωσης του μουσείου κατόπιν αποφάσεως του Δ.Σ. του Νοσοκομείου «Άγιος Ανδρέας».
1993	Ο δήμος αποφασίζει την στέγαση στο κτίριο του Μουσείου Ιστορίας της Ιατρικής του Νοσοκομείου «Άγιος Ανδρέας».

ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ- ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Η υφιστάμενη κατάσταση των κτιρίων απεικονίζεται στην φωτογραφική τεκμηρίωση που συνοδεύει την μελέτη.

Γενικώς εκτός από την πτέρυγα Hensen, στο τριώροφο κτίσμα και το ισόγειο στην δυτική πλευρά καθώς και τον Ιερό Ναό του Αγίου Χαραλάμπους, το υπόλοιπο κτίριο παρουσιάζει πολλές φθορές και είναι σε κακή κατάσταση.

Η πτέρυγα Hansen είναι πρόσφατα ανακαινισμένη. Σήμερα είναι σε λειτουργία το Ισόγειο ως Εκθεσιακός Χώρος και Εργαστήρια.

Στο τριώροφο κτίσμα στην Δυτική πλευρά λειτουργούν σήμερα γραφεία του Δήμου. Εξωτερικά το κτίριο έχει σοβαντιστεί και δεν απεικονίζει την πραγματική κατάσταση που υπάρχει στο εσωτερικό του.

Οι φέρουσες τοιχοποιίες των κτιρίων (όπου είναι εμφανείς) είναι από λιθοδομή. Τα κτίρια έχουν ξύλινες στέγες και επικάλυψη με κεραμίδια διαφόρων τύπων: βυζαντινά και γαλλικά.

Δεν υπάρχουν οροφωγραφίες ή διακοσμητικά στοιχεία στους τοίχους εσωτερικά, ενώ τα διακοσμητικά στοιχεία των όψεων είναι απλές κορνίζες γύρω από τις απολήξεις των στεγών, περιμετρικά ή στα πρέκια ορισμένων παραθύρων. (γείσα)

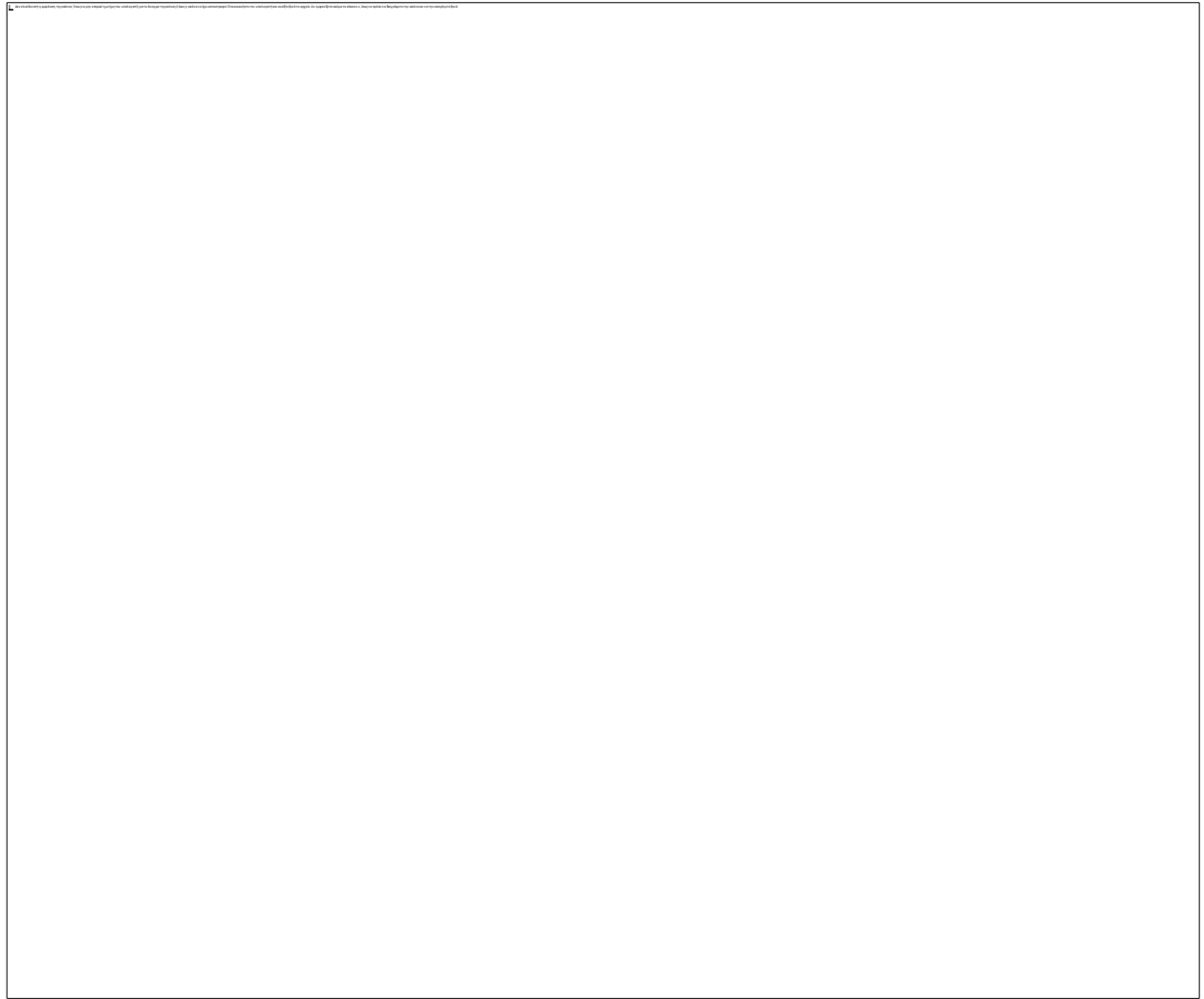
Ειδικά στην Πτέρυγα Hansen υπάρχει επένδυση τοπικά των όψεων με πλάκες μαρμάρου στην βάση του κτιρίου και στις όψεις δημιουργώντας πορεξοχές εω είδη πεσσών ενώ η κύρια είσοδος του κτιρίου στο υπερυψωμένο ισόγειο με την μαρμάρινη εξωτερική ημικυκλική κλίμακα υπενθυμίζει τον μνημειακό χαρακτήρα του.

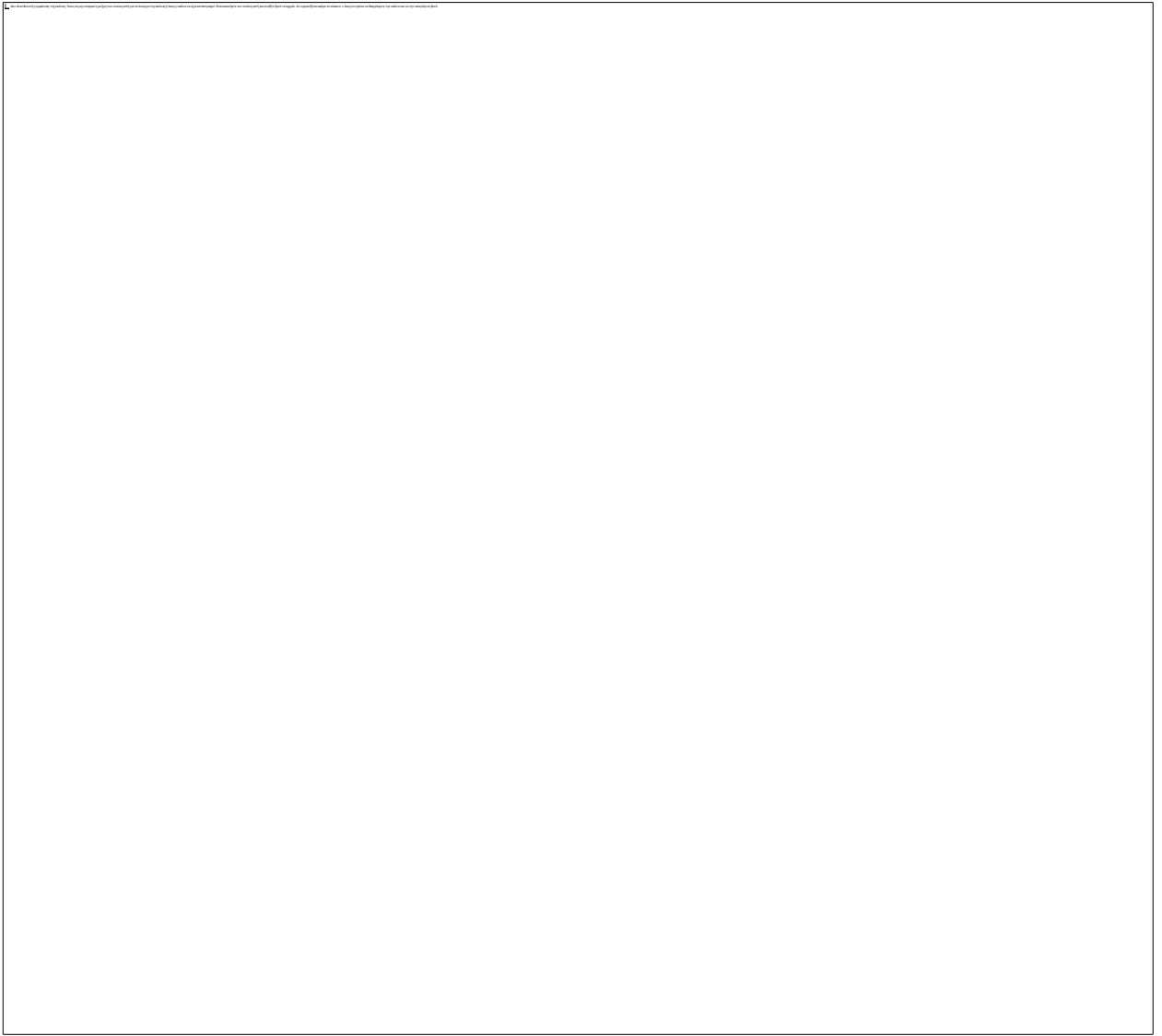
Τα εξωτερικά κουφώματα του κτιρίου είναι ξύλινα και δεν παρουσιάζουν την ίδια μορφολογία. Άλλα έχουν σκούρα γαλλικού τύπου εξωτερικά, άλλα έχουν μόνο τζαμιλίκια, ενώ άλλα έχουν σκούρα ταμπλαδωτά εσωτερικά, ενδεικτικό διαγόρων φάσεων κατασκευής. Υπάρχουν κουφώματα με φεγγίτη στο πάνω μέρος ή χωρίς. Η κατάσταση τους ποικίλλει ανάλογα με το κτίριο.

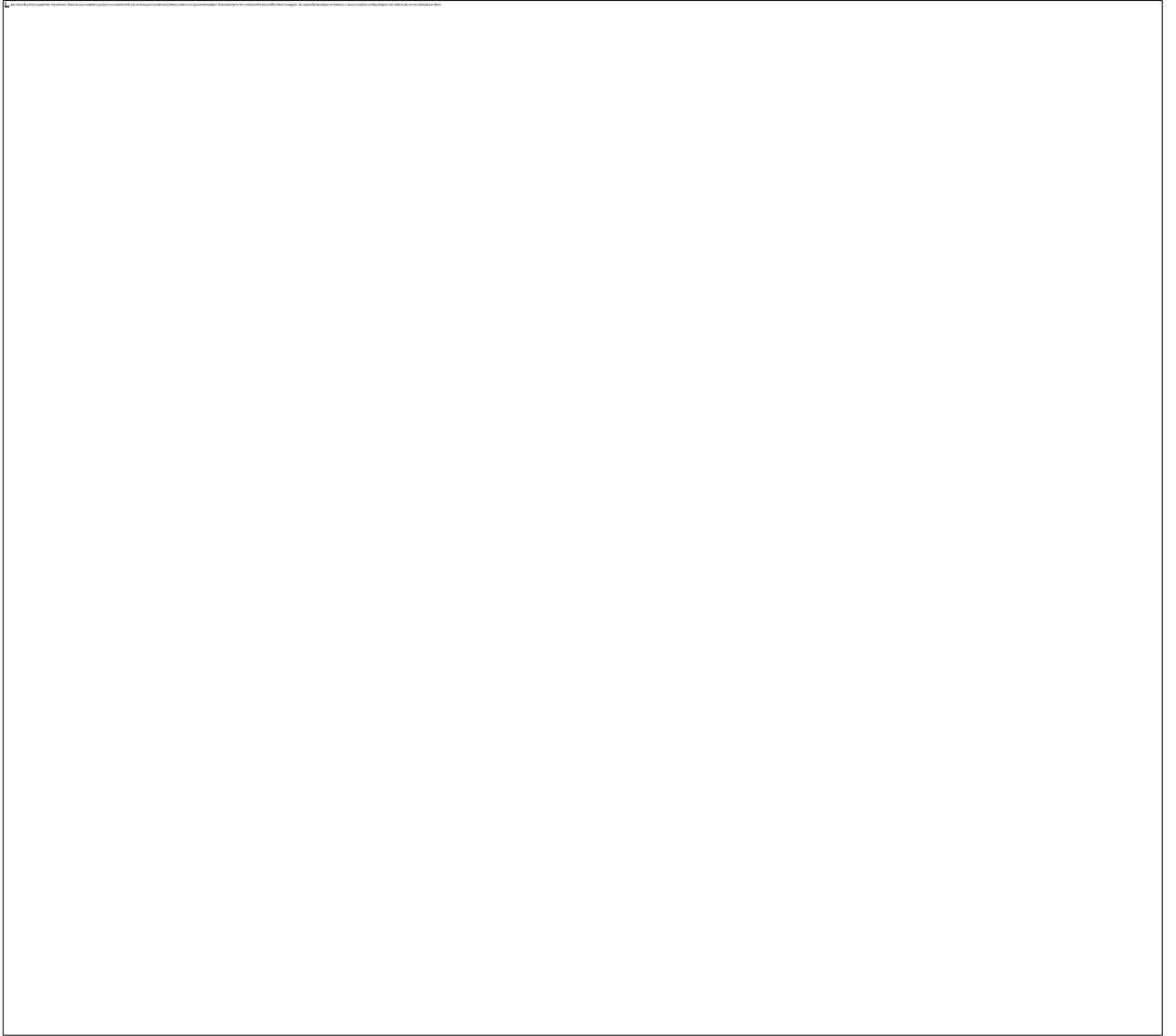
Τα εσωτερικά κουφώματα στους χώρους που λειτουργούν σήμερα είναι σε καλή κατάσταση σε αντίθεση με τους λοιπούς χώρους.

Τα κλιμακοστάσια του κτιρίου είναι ξύλινα εκτός από της πτέρυγας Hansen που είναι μαρμάρινο με αρκετές φθορές.

Τα δάπεδα των χώρων που είναι σε χρήση είναι σε καλή κατάσταση. Μεγάλες φθορές παρουσιάζουν τα υπόλοιπα δάπεδα.

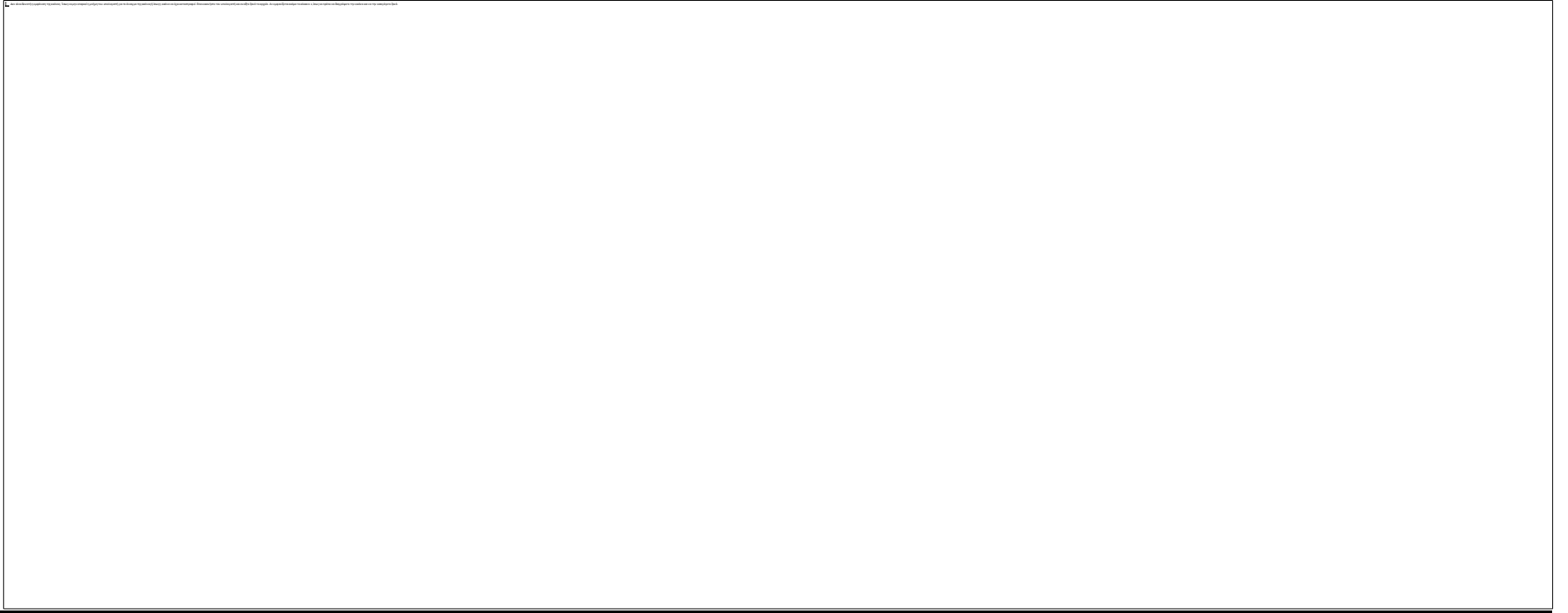

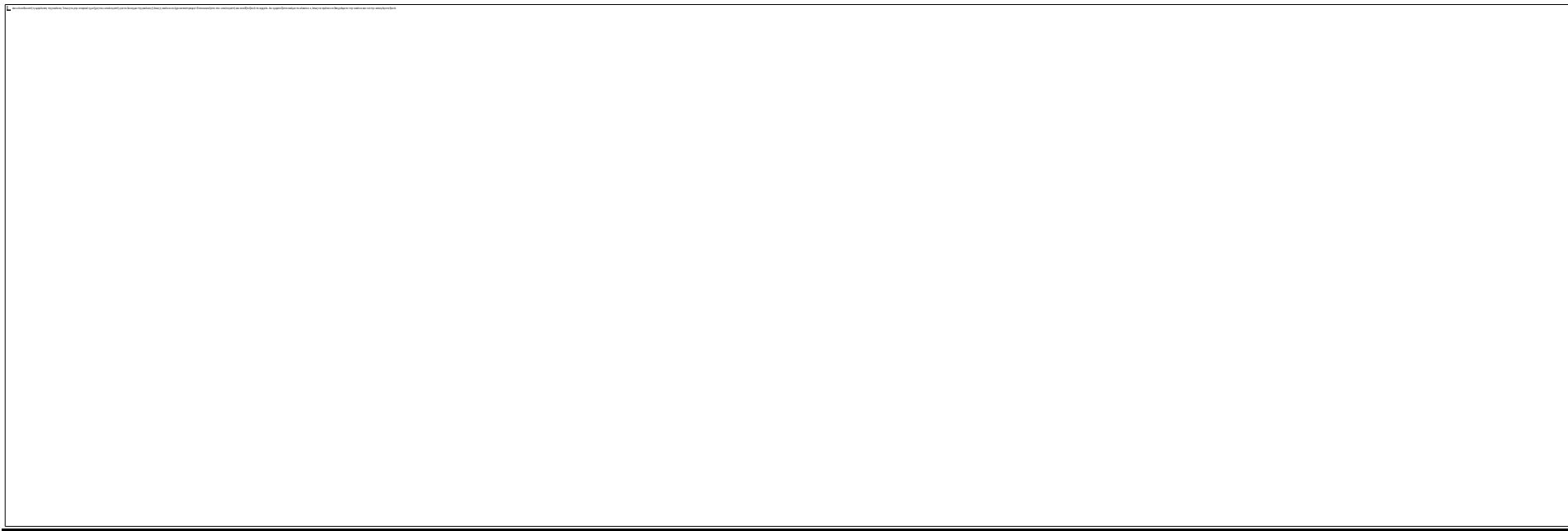

ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ

Από τα ιστορικά στοιχεία, καθώς και από την τυπολογική και μορφολογική ανάλυση όλων των φάσεων ολοκλήρωσης του κτηριακού συγκροτήματος, προκύπτει ότι, το συγκεκριμένο μνημείο χτίστηκε κατ'αναλογία της νεοκλασικής τυπολογίας και μορφολογίας του αρχικού σχεδίου, σύμφωνα με τις λειτουργικές ανάγκες του Νοσοκομείου, αλλά και σύμφωνα με τις κατασκευαστικές πρακτικές της εποχής της κάθε φάσης συμπλήρωσης του κτηριακού συγκροτήματος. Κάθε μια από τις προσθήκες είναι αναπόσπαστη από την ιστορική στιγμή που αντιπροσωπεύει και σύμφωνα με την χάρτα της Βενετίας πρέπει να γίνονται σεβαστές.

Το κτιριακό συγκρότημα του Παλαιού Δημοτικού Νοσοκομείου Πατρών αποτελεί ένα Ιστορικό-Πολεοδομικό & Αρχιτεκτονικό τοπόσημο, τόσο για την περιοχή την Πάνω πόλης, όσο και για την ολόκληρη την πόλη. Έχει συμβάλει στην πολεοδομική και αρχιτεκτονική εξέλιξη της πόλης και στην διαμόρφωση της ιστορικής συλλογικής μνήμης ως χώρος παροχής υγείας και περίθαλψης για ολόκληρη την πόλη και την ευρύτερη περιοχή μέχρι το 1970. Το 1975 χαρακτηρίστηκε το αρχικό τμήμα του από το ΥΠΠΟ ως έργο τέχνης.

Επειδή ολόκληρο το συγκρότημα αποτελεί ένα ενιαίο μνημείο νεοκλασικής αρχιτεκτονικής, αποτελούμενο από προσθήκες λιγότερο ή περισσότερο αξιόλογες, οι οποίες διαμορφώνουν την σημερινή αρχιτεκτονική του υπόσταση, προτείνουμε τον χαρακτηρισμό του συνόλου καθώς και των μεταγενέστερων προσθηκών και του αίθριου, όπως φαίνονται στο επισυναπτόμενο σχέδιο, ως ιστορικών διατηρητέων μνημείων, με ζώνη προστασίας τους γύρω δρόμους, Παναγούλη-Παπαδιαμαντοπούλου-Κορύλλου και πλ.Κορύλλου, με την α' σειρά των σπιτιών σύμφωνα με τον Ν. 1469/50 καθώς και όλες τις διεθνείς συμβάσεις προστασίας και φροντίδας μνημείων.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗΣ

Εισαγωγή

Πριν από όποια γενικότερη πρόταση για το κτίριο 'η ειδικότερη για τις αίθουσες του πρέπει να εκτιμηθούν τ' ακόλουθα στοιχεία:

Η αρχιτεκτονική αξία του κτιρίου, ιδιαίτερα της πτέρυγας Hansen και η πολιτισμική σημασία του μνημείου όχι μόνο του πόνου της πόλης και της μακροχρόνιας μάχης της για την υγεία (νοσοκομείο) αλλά και άλλων τοπικών ιστορικών γεγονότων, πρωτοβουλιών και προσπαθειών.

Η κεντρική και δεσπίζουσα θέση του κτιρίου μέσα στον ευρύτερο χώρο αναψυχής και ελεύθερου χρόνου των Πατρινών (σκάλες Γεροκοστοπούλου – Ρωμαϊκό Ωδείο – Γερμανού – Κάστρο- Δασύλλιο) και η γειτνίαση του με σημαντικά μνημεία της ιστορίας και του πολιτισμού της πόλης. Τα στοιχεία αυτά προσδιορίζουν και επιβάλλουν την ανάπτυξη στο κτίριο, ομοίως, πολιτιστικών λειτουργιών και δραστηριοτήτων.

Τα παραπάνω στοιχεία αναδεικνύουν το κτίριο ως τον πλέον επιβλητικό, σύνθετο και κεντρικής σημασίας πολιτιστικό χώρο του Δήμου και της πόλης. Επειδή δε, η πόλη, ήδη διαθέτει μια συγκρότηση επί μέρους πολιτισμικών θεσμών υψηλής ποιότητας («Σολίστ», Δημ. Ωδείο, ΔΗΠΗΘΕ, Δημ. Πινακοθήκη, Καρναβάλι, Διεθνές Φεστιβάλ) χρεώνεται με την αναπόδραστη ευθύνη ο κεντρικός της πολιτιστικός χώρος τουλάχιστον να μην υστερεί ποιοτικά απέναντι στους υπόλοιπους. Ταυτόχρονα όμως να απευθύνεται στο σύνολο των κατοίκων της, να εκφράζει την πολιτισμική ιδιαιτερότητα αλλά και να συνδέεται με τον ευρύτερο χώρο αναψυχής (όπως αυτός ορίστηκε παραπάνω) και να προσφέρει και κάποια στοιχεία που θα έλξουν και τους επισκέπτες της πόλης. Αναζητούμε, επομένως, λειτουργίες πολιτιστικές, συνδεδεμένες μεταξύ τους, ποιοτικές, μη εξυπηρετούμενες σε άλλους χώρους της πόλης και με αξιώσεις του γενικότερου δυνατού ενδιαφέροντος.

Σκοπός και αποστολή αυτής της ιδέας είναι να προσελκύσει, να ενθαρρύνει και τελικά να καλλιεργήσει κάποιους δεσμούς στενότερους ή χαλαρότερους ανάλογα με την διάθεση των αποδεκτών ανάμεσα στο πλατύτερο, το δυνατόν, κοινό και στο πολιτιστικό παρελθόν, παρόν και μέλλον της πόλης μας και της εποχής μας.

Να κινήσει το ενδιαφέρον αυτού του κοινού, ιδιαίτερα των παιδιών και των νέων.

Να εκπέμψει μια ποιοτική αισθητική και αγωγή και να εθίσει το κοινό του σ' αυτήν.

Να εμπνεύσει και να καταδείξει ότι ο πολιτισμός και οι επί μέρους εκφάνσεις του δεν είναι ιδιοτροπία κάποιων ή ένας τρόπος μόρφωσης αλλά ψυχ-αγωγή, δηλαδή καλλιέργεια του μυαλού και κυρίως της ψυχής για μια διαφορετική, γνησιότερη και αληθινότερη, προσέγγιση του εαυτού μας και του κόσμου γύρω μας. Είναι άλλος τρόπος- αυθεντικότερος- σκέψης, δράσης, αντίδρασης σ' όσα μας συμβαίνουν. Τελικά είναι ένας άλλος τρόπος ζωής, στις μεγάλες επιλογές της και στις καθημερινές στιγμές της.

Για να επιτύχει αυτό το στόχο ο χώρος όφειλε να συνδυάζει ελκυστικά και να κλιμακώνει ευρηματικά όλα τα στοιχεία που ξεκινώντας από την περιέργεια ή κάποιο συγκεκριμένο ενδιαφέρον και μέσα από την δυνατότητα παροχής ακόμα και απλής μόρφωσης και ψυχαγωγίας, θα μπορούν να οδηγήσουν τον επισκέπτη σε ουσιαστικότερους ορίζοντες, να του κεντρίσουν το ενδιαφέρον.

Πρέπει λοιπόν, να συνυπάρξουν και να συλλειτουργήσουν στο κτίριο:

Χρήσεις μουσειακές και εκθεσιακά γεγονότα μακράς διάρκειας, ώστε ο καθένας να έχει χρόνο και να παρακινηθεί για να τα επισκεφθεί.

Πυκνές και με διαφορετικό αντικείμενο πολιτιστικές εκδηλώσεις ώστε αφ' ενός να προσφέρουν μια ροή ανανεωμένων γεγονότων και αφ' ετέρου η κάθε μια απ' αυτές να συνεισφέρει στο χώρο το δικό της κοινό.

Κεντρική βιβλιοθήκη με μεγάλο αρχείο ώστε να είναι πόλος έλξης για μικρούς και μεγάλους.

Μουσείο με αρχεία και αντικείμενα από το παλιό νοσοκομείο, για να θυμίζουν την ιστορία του κτιρίου.

Επειδή η κατασκευή δεν έγινε ενιαία όπως είδαμε αλλά κατά πτέρυγες το κάθε τμήμα έχει διαφορετικές κατασκευαστικές λεπτομέρειες.

Οι οροφές είναι πλάκες μπετονιένιες που εδράζονται σε περιμετρικούς φέροντες τοίχους από πέτρα.

Οι επικλινείς στέγες κατασκευάζονται πάνω σε ξύλινα ζευκτά τριγωνικής μορφής.

Οι εσωτερικοί διαχωριστικοί τοίχοι είναι από τσατμά.

Οι σκάλες της μεν όψης είναι μαρμάρινες των δε ορόφων είναι ξύλινες ή φέρουν επικάλυψη από πλακάκια μπετόν.

Τα πατώματα όλων των ορόφων έχουν επικάλυψη από πλακάκια μπετόν.

Τα κουφώματα είναι ταμπλαδωτά, και τα πατζούρια είναι γερμανικά (πρώιμης εποχής) εκτός του τριώροφου και της πίσω πτέρυγας που είναι γαλλικά (ώριμης εποχής)

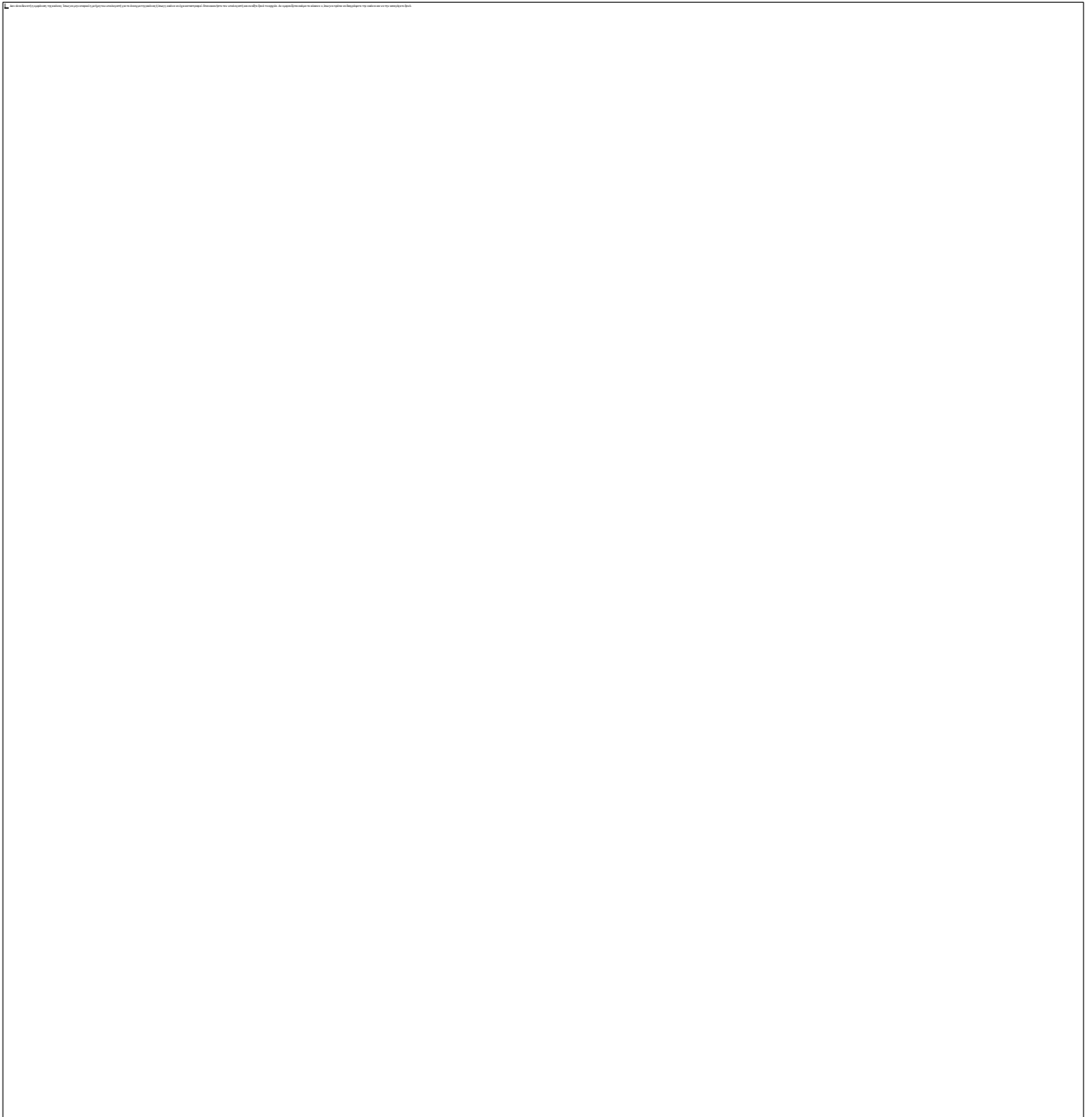
Η ποδιά των παραθύρων σε πολλές περιπτώσεις σχηματίζει 20 πόντους εσοχή για την τοποθέτηση των σωμάτων καλοριφέρ. Όλες οι ποδιές των παραθύρων έχουν κλίση ως προς την οριζόντια 45° , ώστε να διαχέεται καλύτερα το φως εντός δωματίου.

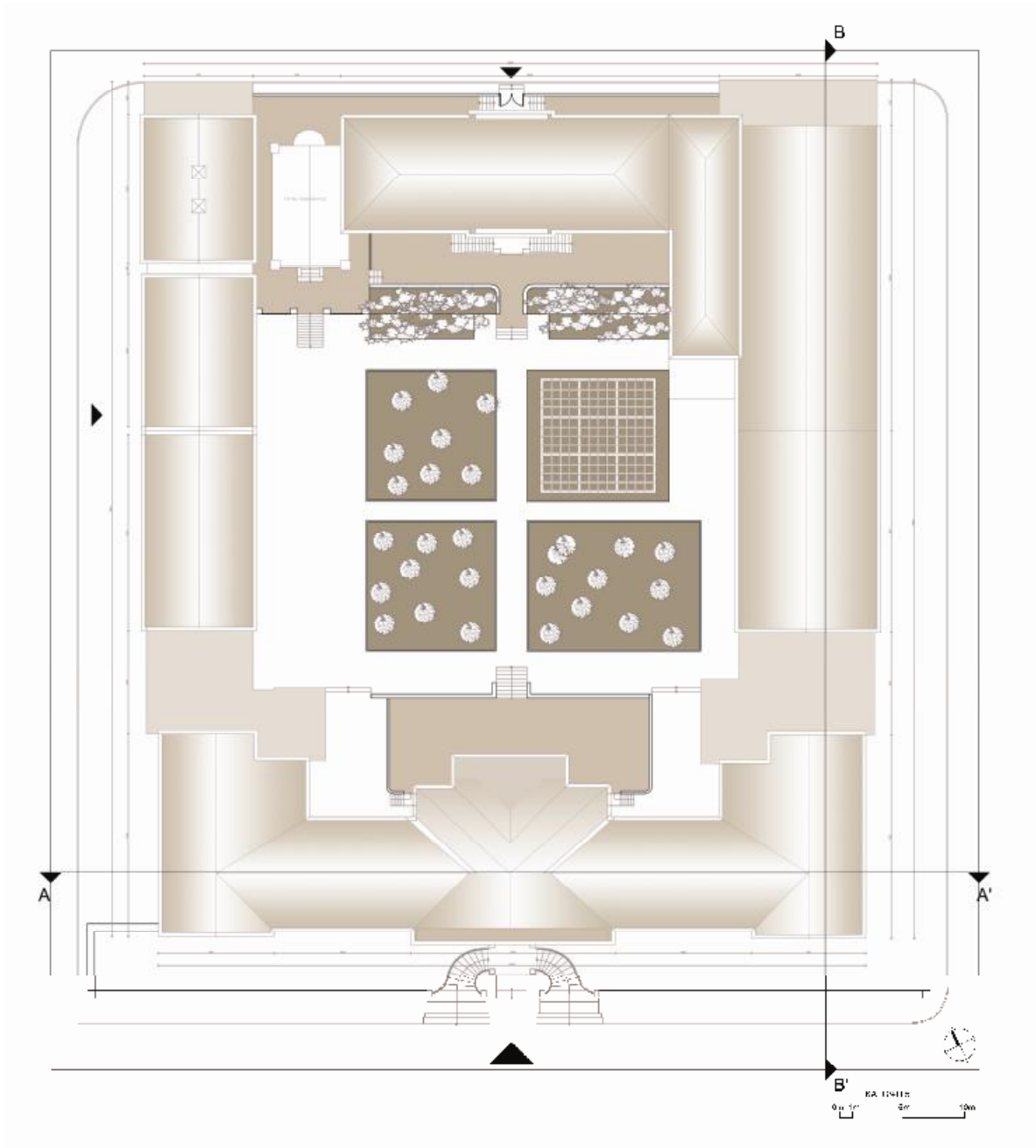
Για την διαμόρφωση μεγαλύτερων ανοιγμάτων σε φέροντες τοίχους και κυρίως διαδρόμους σχηματίζονται αψίδες στα ανώφλια των ανοιγμάτων.

Το μάρμαρο χρησιμοποιείται κυρίως στα πρεβάζια των παραθύρων και στην σκάλα της κυρίας εισόδου.

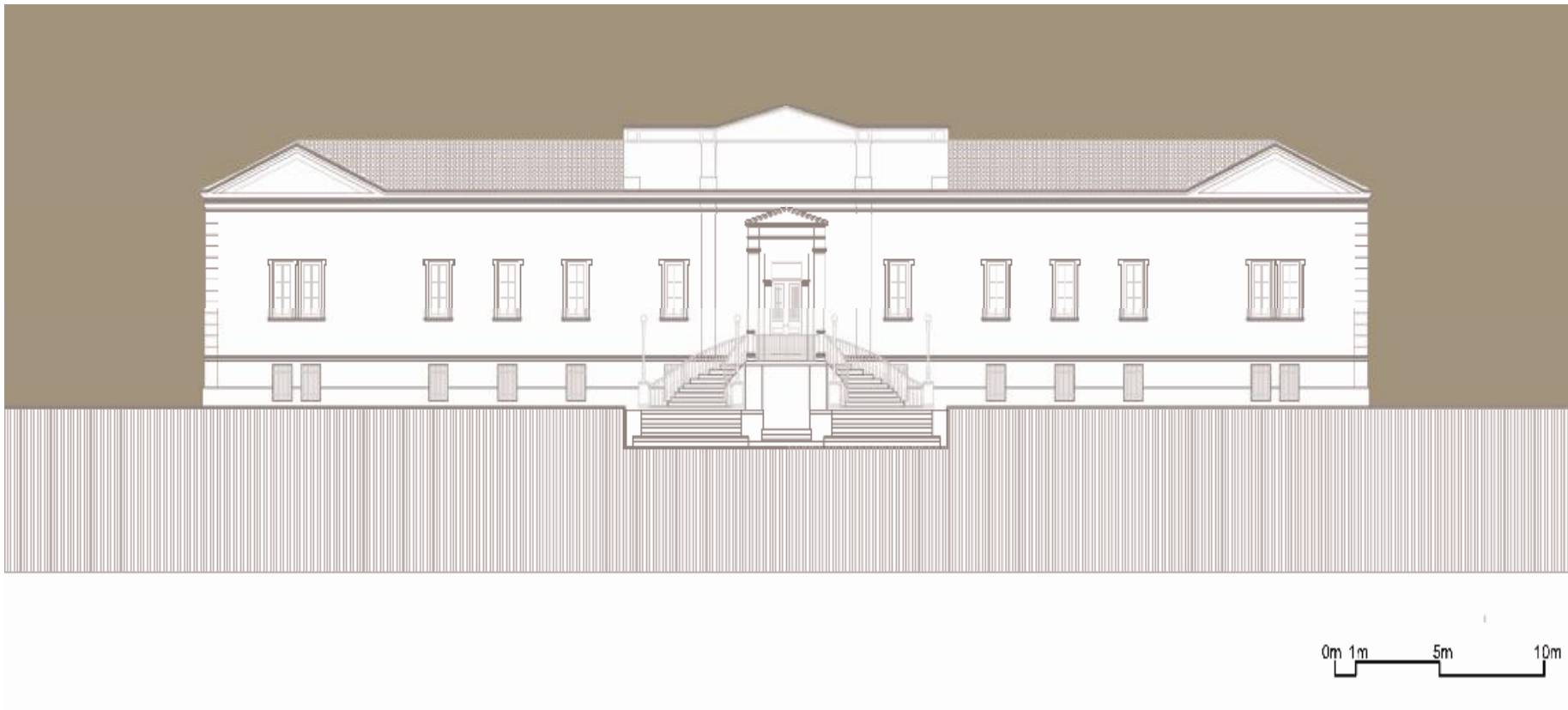

0m 1m 5m 10m

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Πολεοδομία Πατρών
- Βιβλιοθήκη Πατρών
- Προσωπικό Αρχείο Δ.Παπανικολάου
- Διαδίκτυο